

viti. Blagor učitelju, ki je svoj čas tako porabil, da se v resnici od njega more reči: on je pridno, pošteno, bogabojče in pametno živel v svojem stanu. Blagor mu, ki mu na smrtni postelji slabih napak vest ne očita! Blagoslovili ga bodo vsi, ki so po njem srečni. Veliki trud ima tudi veliko plačilo.

A. Štamcar.

Šolska roba.

Spisovanje. Učenci naj se učo zapisovati tudi kratke povestice in basni, ktere naj jim učitelj naj pred prav umljivo in razločno pripoveduje; potem pa naj jih učenci ponavljajo in zapisujejo. Učitelj naj učencem, postavim, pripoveduje:

Od dečka in čebel: Matevžek pride na vert cvetice tergal. Tu zapazi lepo rumeno cvetico, kakorše še ni nikoli vidil. Hitro gre k nji, in jo uterga; v tem hipu zleti čebela iz cvetice in dečka na lice pikne. Raztogeni deček steeče, in gre za čebelo na konec verta do čebelnjaka, ter hoče hude čebele strahovati. Na vso moč tolče s palico po panjovih; čebele se razjezé, prideró iz svojih hišic in pikajo dečka, da je groza, in opikale bi ga bile do smerti, ko bi ne bil hitro zbežal. — Kdor malega ne more poterpeti, ga utegne še večje hudo doleteti.

Od osla. Osel gre daleč od doma na pašo in pride do bistrega potoka. Na uni strani vode je lep zelen pašnik, kamor osla neizreceno mika; toda ne ljubi se mu, da bi na uno kraj bredel, in pravi: „Tukaj se bom ulegel in počkal, da se voda izteče, in potem bom šel po suhem na pašnik in se povoljno napasel“. Pa lej! osel čaka in čaka; potok neprehomoma šumi in se ne izteče, zaležanec pa mora iti lačen domú. Kdor lenovo pase, mu ternje raste.

Od dveh plugov. Kovač naredi dva pluga. Enega kupi neki premožni kmet, drugi pa še čaka kupeva v kovačnici. Čez pol leta pa se pripeti, da ta kmet potrebuje še enega pluga, tedaj gre h kovaču in kupi tudi drugi plug, kterege dene doma v ravno tisto kolarnico, kakor pervega. Tu se drugi plug čudi svojemu tovaršu, ki je ves svetel, in pravi: „Povej, prijatel, kako je to, da si tako lep, jaz pa sem ves tamen in zarjavjen?“ Tovarš odgovori: „Delo me je zbrusilo.“

Številjenje. Kočar in Vertar imata več konj. Ko bi Kočar dal Verterju 3 konje, bi jih imel Vertar 2 krat toliko, kakor Kočar; ko bi pa Vertar od svojih konj dal Kočarju 3, bi jih imela oba enako. Koliko konj ima tedaj vsaki?

Zgledi za pisanje. (Vaja velikih čerk.) Anton ne gode vselej zastonj. Beseda ni konj. Čast ni močen hrast. Dan ne čaka lenuha. Esekla dá ničeli deset. Gora domača naj pred je zelenia. Hiša ne stoji sama. Igra beračá. Jutro ni danes. Kap preverja kamen. Lačen dober kuhar. Maslo ni z germana padlo. Nadloga rada nadloga prineše. Obljuba dolg dela. Peč je dobra reč. Resnica ne prizanaša. Solza pobožnemu ne pada na tla. Terta v glavo verta. Um je dober gospodar. Voda je dobra in huda gospodinja. Zdravje je naj drajsi biser.

Književnost.

„Kratek pregled slovenske literature sa dodanim riečnikom za Slovence“. Napisal g. prof. Ivan Macun v Narodnih Novinah hrvatskih, ter nekaj tudi posebej dal natisniti v 12°